

Nr 270.

Av herr **Andersson** i Vigselbo m. fl., *angående ordnande genom statens ekonomiska medverkan av avlägsna och glest bebodda trakters telefonfråga.*

Från kungl. telegrafverkets sida har under de senaste åren gjorts rätt betydande insatser för att göra telefonen allt mer och mer tillgänglig för en större allmänhet. Ett led i denna strävan har bland annat varit en betydande utbyggnad av frikretsarna omkring telefonstationerna, anläggande av automatväxlar i avlägset belägna orter o. s. v. Trots detta torde man likväl kunna fastslå att oerhört mycket återstår innan man på fullgoda skäl kan påstå att telefonen kommit hela folket till del. På platser där telefonen bäst kunde behövas, i avlägset liggande bygder med gles bebyggelse, torde många fortfarande av ekonomiska skäl nödgas avstå från densamma. De långa ledningsbyggena och dess senare mycket kostsamma underhåll ha sannolikt utgjort och utgöra allt fortfarande ett avskräckande moment för dessa de avlägsna bygdernas folk.

Vid fjolårets riksdag behandlades frågan om telefon till ensamboende lärarinnor och framgick därvid att ett betydande intresse för denna fråga förefanns. Med hänvisning till detta förhållande torde man väl kunna utgå ifrån att intresset kommer att bli ännu större därest frågan utvidgas till att omfatta alla de avlägsna bygdernas folk. På så sätt löses allas telefonfråga på ett mera praktiskt sätt och i ett sammanhang.

Av denna anledning vilja vi härmed föreslå,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en utredning angående frågan om de avlägsna och glest bebodda trakternas telefonfråga samt undersöka i vad mån och under vilka former statens ekonomiska medverkan kan vara att påräkna.

Stockholm den 23 januari 1939.

Sven Andersson,
Vigelsbo.

J. V. Pettersson
i Norregård.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

Ivar Johansson,
Mysinge.

Osc. Werner
i Höjen.

I. Pettersson
i Rosta.